

Metsästäjäliiton tavoiteohjelma 2019–2027

Metsästäjäliiton tavoiteohjelma 2019–2027

Suurpetojen kannanhoidollinen metsästys jatkuu

Riistakantojen säätelyn ja sosiaalisen hyväksyttävyyden varmistamiseksi suurpetojen kannanhoidollinen metsästys jatkuu myös tulevaisuudessa.

Metsästys on mahdollista myös luonnonsuojelualueilla

Metsästys sekä riistakantojen- ja luonnonhoito tukevat luonnonsuojelua, siksi metsästyksen tulee olla mahdollista soveltuvien osin myös luonnonsuojelualueilla. Alueiden virkistyskäytölle on löydettävissä yhteen sovitettavat ratkaisut.

Metsästäjäliiton tekemä työ huomioidaan avustusvaroissa

Metsästäjäliiton tekemä arvokas koulutus-, nuoriso- ja ympäristötyö sekä metsästyksen tuottama hyvinvointi otetaan huomioon avustusvarojen jaossa tasa-arvoisesti muiden järjestöjen kanssa.

Rauhoitettujen lajien kannan säätelyssä käytetään kansallista päätösvaltaa

Rauhoitettujen ja haitallisten lajien kannan säätelyssä hyödynnetään tehokkaammin nykyisten EU-säädösten sallimaa kansallista päätösvaltaa. Suomi pyrkii vaikuttamaan EU-asioissa nykyistä laajemmin kansallisen päätösvalan varmistamiseksi.

Metsästysharrastuksen ja metsästysseuratoiminnan toimintaedellytykset turvataan

Metsästyslainsäädäntö on pidettävä ajan tasalla, ja turhaa byrokratiaa on karsittava. Ampumaratojen toimintaedellytykset varmistetaan kaa-voitus- ja ympäristöasiat huomioon ottaen.

Sisältö

I Metsästys on koko kansan harrastus

II Metsästäjäliitto – koti kaikille metsästäjille

III Metsästäjäliiton tavoiteohjelma

- 1. Metsästyksen edistäminen**
- 2. Yhteisöllisyys ja metsästysseuratoiminta**
- 3. Vastuullinen ja osaava jäsenistö**
- 4. Yhteiskunnallisuus**
- 5. Lajikohtaiset ohjelmatavoitteet**

I Metsästys on koko kansan harrastus

Suomessa ja Pohjoismaissa metsästys on koko kansan harrastus. Suomalaiset suhtautuvat metsästykseseen myönteisesti, ja metsästäjät ovat näkyvä osa yhteiskuntaa. Tutkimuksen mukaan noin 80 % suomalaisista suhtautuu metsästykseseen positiivisesti tai neutraalisti (Taloustutkimus 5/2018). Vastustajien määrä on tippunut kymmeneen prosenttiin.

Metsästyksen hyvinvointivaikutukset ovat merkittävät: se on keskeinen osa maaseudun sosiaalista verkostoa ja yhdistystoimintaa sekä tärkeä liikuntaharrastus, joka kohentaa sekä fyysistä että henkistä hyvinvointia.

Metsästäjäkunta on läpileikkaus suomalaisista. Valtaosa metsästäjistä on miehiä, mutta naisten osuus kasvaa koko ajan. Seniorivuosina metsästys voi olla tärkeimpiä aktiviteetteja tutussa yhteisössä. Metsästävät nuoret taas rakentavat tulevaisuuttaan rentoutumalla harrastuksen parissa. Eri ammattikunnat ovat metsästyksessä kattavasti edustettuna – metsällä ei titteleitä kysellä.

II Metsästäjäliitto – koti kaikille metsästäjille

Metsästäjäliitto edustaa aiempaa kattavammin kaikkia metsästäjiä. Jäsenet eivät ole enää pelkästään metsästyseurojen jäseniä, vaan Metsästäjäliitto on kaikkien metsästystä harrastavien ja siitä kiinnostuneiden järjestö. Liiton asiantuntemus palvelee jäsenten ja heidän perheidensä kautta satojen tuhansien suomalaisten yhteistä harrastusta sekä myös muita yhteiskunnan tarpeita. Tärkeimpiä toimintamuotojamme ovat edunvalvonta, koulutus ja nuorisotyö.

”Metsästys on osa yhteiskuntaa, ja suomalaiset metsästäjät vastuullisen metsästyksen edelläkävijöitä.”

Arvomme ovat:

Luonnon kunnioittaminen

Vastuullisuus

Yhteisöllisyys

Asiantuntijuus

Eräkultuurin vaaliminen

Olemme suuri, arvostettu, tulevaisuuteen suuntautuva ja vaikuttava kansalaisjärjestö. Tiedostamme, että metsästäjät ovat merkittävä resurssi myös monien yhteiskunnallisten tavoitteiden saavuttamisessa. Tämän mahdollisuuden laajempi hyödyntäminen edellyttää, että metsästäjät huomioidaan kansallisissa ja kansainvälisissä säädöksissä sekä niiden valmistelussa.

Tärkeä tehtävämme on vaalia suomalaista eräkulttuuria ja kehittää metsästystä ja riistanhoitoa maassamme. Tuomme yhteen metsästystä ja riistanhoitoa harrastavat yhteisöt sekä ihmiset ja kasvamme siten yhä vahvemmaksi vaikuttajaksi ja luotettavaksi asiantuntijakumppaniksi metsästyksen liittyvässä päätöksenteossa.

III Metsästäjäliiton tavoiteohjelma

Metsästäjäliiton tavoiteohjelma hyväksyttiin tammikuussa 2019. Se perustuu 2019–2023 strategian mukaisiin painopistealueisiin, jotka ovat metsästyksen edistäminen, vastuullinen ja osaava jäsenistö, yhteisöllisyys sekä yhteiskunnallisuus. Ohjelmaan kuuluu lisäksi tavoitteet riistalajeittain.

1. Metsästyksen edistäminen

Elinympäristöjen hoito

Metsästäjäliitto edistää kansainvälisten luonnon monimuotoisuustavoitteiden saavuttamista Suomessa. Kosteikot ovat yksi maailman uhanalaisimpia biotooppeja. Metsästäjäliitto edesauttaa tärkeiden lintuvesialueiden hoitoa, uusien kosteikkojen perustamista ja niiden lajiston elinvoimaisuuden lisäämistä. Erityisesti taantuneiden vesilintulajien populaatiot halutaan elvyttää. Näihin toimiin tulisi suunnata selvästi nykyistä enemmän julkisia varoja. Myös yhteistyötä eri toimijoiden välillä täytyy vahvistaa.

Peltoympäristöjemme monimuotoisuus on vähentynyt voimakkaasti. Tämä kehitys on käännettävä tehokkailla monimuotoisuustoimilla. Metsien osalta tilanne on hieman parempi, mutta myös metsien monimuotoisuudessa riittää kohennettavaa.

Luonnonsuojelualueet

”Metsästys on osa luonnonsuojelualueiden monimuotoisuuden hoitoa.”

Metsästäjäliitto pitää tärkeänä elinympäristöjen säilyttämistä ja suojelemista yli sukupolvien. Monimuotoisia elinympäristöjä pitää lisätä ja niiden vähentymistä tai tuhoutumista estää. Metsästys kuuluu säilyttää yhtenä alueiden käyttö- ja luonnonhoitomuotona.

Nykyisin metsästys on pääsääntöisesti kiellettyä suojelualueilla, eikä luonnonsuojelulaki kohtele metsästäjiä tasapuolisesti alueen muiden käyttäjäryhmien kanssa. Metsästyskiellot ovat haitallisia,

sillä ne vähentävät alueen suojeluarvoja. Monimuotoisuuden säilyttäminen luonnonsuojelualueilla edellyttää haitallisten vieraslajikantojen säätelyä. Tarpeen mukaan myös muita riistalajeja tulisi säädellä luonnonsuojelualueella: kuten esimerkiksi ylitiheää hirvieläinkantaa.

Metsästyksen tulisi olla yksi suojelualueiden käyttömuoto sekä olennainen osa suojelualueiden hoitoa. Pienpetokantojen säätely linnustonsuojelualueilla ja kosteikoilla on hyvä esimerkki siitä, miten suojelualueiden perimmäistä tehtävää ei voida toteuttaa ilman metsästäjiä. Suojelualueet ovat usein myös merkittäviä retkeilykohteita. Retkeilijät liikkuvat alueilla yleensä alkukesästä alkusyksyyn ja usein viikonloppuisin. Metsästys voidaan sopeuttaa ajallisesti alueen muuhun käyttöön.

Riistanhoito

Metsästäjät tekevät arvokasta luonnonhoitotyötä poistamalla vieraslajeja luonnosta. Supikoira ja minkki määritellään rauhoittamattomiksi lajeiksi vielä kevään 2019 aikana.

Metsästyksen liittyvä riistanhoito on huomioitava maa- ja metsätaloustuissa.

Metsästäjäliitto pitää tärkeänä, että metsätalouden organisaatiot ja yksityiset metsänhoitopalvelujen tarjoajat välittävät maanomistajille tietoa metsänhoidon vaihtoehtoista ja niiden vaikutuksista riistan hyvinvointiin. Metsien monimuotoisuudesta ja elinympäristöistä voidaan huolehtia puuntuotannon siitä juurikaan kärsimättä. Esimerkiksi alikasvoksen, säästöpuuryhmien sekä riistatiheiköiden paikalleen jättäminen on halpa ja jopa kustannuksia säästävä luonnonhoitoteko.

Metsästäjät omistavat noin 40 % Suomen yksityisistä maista. Tutkimuksen mukaan riistanhoito on tärkein motivaattori maanomistajien luonnon monimuotoisuutta tukeviin ratkaisuihin. Tämä tulisi ottaa nykyistä paremmin huomioon maa- ja metsätalouden kannustemekanismeissa. Hyvinvoiva riistakanta ja osaavat metsästäjät ovat tärkeitä myös kriisiajan huoltovarmuudelle.

Rauhoitetut lajit

Rauhoittamattomat- ja riistalajit kuuluvat maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalaan, kun taas rauhoitetut lajit ovat ympäristöministeriön toimivallan piirissä. Metsästäjäliiton mielestä lajeja tulisi voida siirtää tilanteen mukaan joustavasti rauhoitetuista lajeista riistalajien puolelle ja päinvastoin.

Metsästäjiä on käytettävä entistä enemmän rauhoitettujen lajien aiheuttamien vahinkojen ehkäisyssä.

Rauhoitetun lajin kanta voi kasvaa niin suureksi, että se aiheuttaa merkittävää haittaa ihmiselle, ympäristölle tai muille lajeille. Kuitenkin esimerkiksi maataloudelle aiheutuvia haittoja korvataan ja ehkäistään yleensä muilla tavoin kuin lajikantaa vähentämällä. Tietyissä tilanteissa eläinkannan rajoittaminen metsästyksellä on ainoa toimiva ja resurssien kannalta järkevä tapa ehkäistä vahinkoja. Metsästystä tulisi käyttää luonnonsuojelun ja vahinkojen vähentämisen työkaluna.

entistä enemmän.

Luonto- ja lintudirektiivit sekä muut monikansalliset sopimukset luovat kehyksen lajien suojelulle. Vahinkojen estämiseksi direktiiveissä ja sopimuksissa annetaan mahdollisuus poiketa tiukasta suojelusta kansallisella päätöksellä, kun tilanne sitä vaatii. EU-säännösten tarjoamaa mahdollisuutta tulisi hyödyntää enemmän silloin, kun se lajien suojelun ja luonnonhoidon kannalta on perusteltua. Tämä olisi mahdollista esimerkiksi merimetson ja valkoposkihanhen kohdalla, mutta Suomen kansalliset suojelupäätökset ovat estäneet poikkeamisen EU-direktiivistä.

Direktiivien ja lakien joustomahdollisuudet hyödynnettävä paremmin kansallisesti.

EU on kiristämässä luonto- ja lintudirektiivin tulkintaohjetta. Metsästäjäliitto pitää tätä erittäin haitallisenä erityisesti suurpetojen kestävänn kannanhoidon ja sen hyväksyttävyyden kannalta. Lajeja pitäisi jatkossa pystyä tarvittaessa siirtämään aiempaa joustavammin direktiivin liitteestä toiseen.

Vieras- ja tulokaslajit

Kaikki vieraslajit eivät ole yhtä haitallisia. Esimerkiksi valkohäntäpeura tuottaa hyödyllistä ravintoa sekä terveyttä ja hyvinvointia lisäävää liikuntaa ja yhä enemmän myös taloudellista hyötyä. Kananhanhen kantaa taas pystytään säätelämään suhteellisen helposti. Tietyt vieraslajit ovat muita suurempi uhka luonnon monimuotoisuudelle ja niiden säätelyminen on vaikeampaa. Esimerkiksi minkin, supikoiran ja villiintyneen kissan pyynti on tärkeää maassa pesivien lintujen pesinnän suojelemiseksi ja siten oleellinen osa niin riistanhoitoa kuin monimuotoisuustyötäkin.

Vieraspetojen poistaminen luonnosta on EU:n vieraslajistrategian mukaista ja hyväksytty luonnonhoitomuoto usein myös luonnonsuojelualueilla. Metsästäjissä on valtava potentiaali vieras- ja tulokaslajien hallintaan, siksi viranomaisen ja metsästäjien vuorovaikutusta pitää merkittävästi lisätä. Pienpetojen pyynti on Metsästäjäliiton mielestä arvokasta luonnonhoitoa. Siihen liittyy sekä metsästyksellisiä arvoja että muita merkittäviä hyötynäkökohtia.

Tulokaslajeihin varauduttava jo ennakolta.

Tulokaslajit on syytä ottaa huomioon lainsäädännössä ennakoivasti, jotta niiden ilmestymiseen voidaan reagoida ajoissa. Esimerkiksi Virossa esiintyvää kultasakaalia ei pidä viedä rauhoitettujen lajien luetteloon, sillä Suomeen levitessään se aiheuttaisi merkittävää vahinkoa kotoperäisille lajeille. Supikoiran leviämisen estäminen Suomesta Ruotsiin ja Norjaan on myös tärkeää. Siksi haluamme tiivistää pohjoismaista tutkimus- ja muuta yhteistyötä.

Metsästyskoirat

Metsästyskoirien käytön edellytykset tulee säilyttää.

Metsästyskoirat ja niiden rodunomainen koetoiminta kuuluvat olennaisena osana suomalaiseen metsästykseseen. Koirilla on keskeinen rooli riistan talteenotossa, ja metsästyksen eettisyyden takamisessa. Ne toimivat yhteiskunnan tukena suurriistavirkatehtävissä ja haitallisten vieraslajien poista-

misessa. Koiraharrastuksella on merkittäviä hyvinvointivaikutuksia – harrastaminen on hyvinvointia myös metsästyskoirille.

Lainsäädäntö ja siitä seuraavat asetukset eivät saa heikentää koiran kanssa metsästäminen toimintaedellytyksiä, jotka ovat osassa maata jo heikentyneet runsaan susi kannan vuoksi. Metsästyskoiratoimintaa säätelevät jo tällä hetkellä tarkoin niin lait kuin harrastajat itsekkin. Laillista, yleisesti hyväksyttyä ja vastuullista metsästystä ja metsästyskoiratoimintaa ei tule esimerkiksi tulkita eläinten hyvinvointilain tarkoittamaksi kielletyksi kohteluksi. Normaali metsästyskoiratoiminta ei sisällä tavanomaista suurempaa riskiä joutua alttiiksi kohtuuttomalle rasitukselle, kivulle tai kärsimykselle. Sen sijaan tulee huomioida metsästyskoirakulttuurin kehittyminen ja lainsäädännöllä mahdollistaa hyväksi havaitut metsästysmuodot. Lisäksi tulee löytää ratkaisumalleja, jotka turvaavat metsästyskoirien käytön myös susialueilla.

2. Yhteisöllisyys ja metsästysseuratoiminta

Suomalainen metsästys on tasa-arvoista ja takaa kaikille yhdenvertaiset osallistumismahdollisuudet yhteiskunnallisesta taustasta riippumatta.

Metsästäjäliitto vaalii suomalaista eräkulttuuria. Turvaamme luonnonläheisen ulkoiluvedon edellytykset ja edistämme siten suomalaisten henkistä ja fyysistä hyvinvointia. Teemme aktiivisesti nuorisotyötä lasten ja nuorten harrastus- ja osallistumismahdollisuuksien lisäämiseksi.

Seuratoiminnan turvaaminen on osa metsästyskulttuurin tukemista. Pidämme tärkeänä paikallisten asukkaiden vapaan metsästysoikeuden säilyttämistä valtion mailla Pohjois-Suomessa sekä kansalaisten vapaan metsästysoikeuden säilyttämistä merialueidemme ulkoluodoilla uudet suojelualueet mukaan luettuna.

Metsästysseurat

Metsästysseurat ovat maaseudun yhdistystoiminnan aktiivisimpia tukipilareita, ja ne lisäävät merkittävästi maaseudun elinvoimaisuutta. Harrastus sitoo yhteen kyläyhteisöjä, metsästäjiä niin maalla kuin kaupungeissa sekä kaikkia riista- ja villiruoan ystäviä. Metsästäjien ja metsästysseuratoiminnan mahdollisuuksia yhteisöllisyyden vahvistamisessa ei ole vielä täysin ymmärretty. Asialla on kasvava merkitys syrjäytymisen ehkäisemisessä.

Suomalaisen metsästyskulttuurin ja metsästysseuratoiminnan toimintaedellytykset tulee turvata yhteisöllisyyden, alueiden elinvoimaisuuden sekä riista- ja rauhoittamattomien lajien kannansäätelyn vuoksi. Kannansäätelyllä ylläpidetään luonnon monimuotoisuutta ja lajien jatkuvaa dynamiikkaa sekä lisätään vähenemässä olevien lajien yksilömääriä ja elinympäristöjen kirjoa.

Metsästysseurat ovat luonteva EU-rahoituksen kohde.

Metsästäjäliitto turvaa toiminnallaan monia valtiovallan tavoitteita. Valtion rahoitusohjelmissa tulisi-kin ottaa huomioon metsästysseurojen toimintaa aiempaa enemmän, koska metsästäjät muodostavat aktiivisen ja toimivan verkoston, ja heillä on halu kehittää omaa kotiseutuaan ja ympäristöään.

Metsästäjäliitolla on rahankeräyslain mukainen lupa kerätä varoja. Liiton tarjoamien mahdollisuuksien ja toiminnan tukeminen tulee huomioida myös esimerkiksi opetus- ja kulttuuriministeriön alaisessa nuorisotyössä sekä sosiaali- ja terveysministeriön alaisissa syrjäytymisen ehkäisemishjelmissä.

Riistaruoka

Riistaruoka on ekologista, ja riistan käsittely opettaa arvostamaan sekä ruokaa että sen hankintaa. Tästä syystä metsästys konkretisoi omavaraisuusajattelua ja tukee yhteiskunnan huoltovarmuutta. Kouluissa tulisi järjestää kasvisruokapäivien rinnalla villiruokapäiviä, jolloin tarjolla olisi lähialueilta metsästettyä riistaruokaa.

Riista on ekologista lähiruokaa parhaimmillaan.

Metsästysmatkailu

Metsästysmatkailu kasvaa tulevaisuudessa, kun metsästäjät etsivät uusia elämyksiä ja harrastusympäristöjä. Metsästäjäliitto näkee tämän kehityksen tukevan maaseudun elinvoimaisuutta, sillä metsästysmatkailu vaatii palvelun tuottajalta paljon luonnon- ja riistanhoitotyötä sekä huolehtimista elinympäristöistä.

Normitalkoot metsästysmatkailun edistämiseksi.

Järjestettäessä metsästysmatkailua vuokratuilla alueilla pitää maankäytön periaatteista aina sopia maanomistajien kanssa erikseen ja kunnioittaa heidän tahtoaan. Kannustamme metsästysseuroja ja metsästysmatkailuyrittäjiä kokeilemaan uusia sekä käyttämään jo hyväksi todettuja yhteistyömalleja.

Kyliä asukkaita hyvin yhteen sitovilla, verkostoituneilla metsästysseuroilla on paljon annettavaa matkailusektorilla. Metsästäjäliitto tekee selvityksen metsästysseurojen mahdollisuuksista toimia metsästysmatkailupalvelujen tuottajina. Myös tähän liittyvät verokysymykset on tarkoitus selvittää, samoin kuin mahdollisesti tarvittavat lainsäädännön muutokset. Asiasta tiedotetaan metsästysseuroja.

Metsästysmatkailun mahdollisuudet käyttöön myös valtion mailla.

Valtio ja monet metsäyhtiöt pyytävät usein metsästysseurojen toiminnan laajuuteen nähden merkittävää vuokraa metsästoikeudesta, jolloin seurojen pitäisi voida rahoittaa ainakin osa kustannuksista kaupallisella metsästystoiminnalla.

3. Vastuullinen ja osaava jäsenistö

Laajan jäsenkunnan koulutus sekä nuorisotyö ovat edunvalvonnan ohella Metsästäjäliiton tärkeimpiä toimintamuotoja. Koulutamme jäsenistöämme monipuolisesti ja luomme lapsille ja nuorille harrastusmahdollisuuksia.

Valtionhallinnon tulisi huomata Metsästäjäliiton mahdollisuus tarjota kansalaisille heidän läheiseksi

kokemansa kanava, jonka avulla Metsästäjäliiton ja viranomaisten yhteiset linjaukset voidaan viestiä luontevasti ja tehokkaasti laajoille kansalaispiireille.

Jokainen metsästyksestä ja luonnosta kiinnostunut nuori mukaan toimintaan.

Metsästäjäliitto tekee merkittävää nuorisotyötä luodessaan edellytyksiä lasten ja nuorten luontosuhteen ja luontoharrastuksen kehittymiselle muuttuvassa yhteiskunnassa. Liiton tavoitteena on, että jokainen luonnosta ja metsästyksestä kiinnostunut lapsi ja nuori pääsee mukaan toimintaan taustastaan riippumatta. Metsästäjäliiton nuorisotyö ehkäisee syrjäytymistä, parantaa maaseudun elinvoimaisuutta sekä tukee nuorten alueellista tasa-arvoa. Toiminta tavoittaa vuosittain tuhansia nuoria - myös alueilla, joilla muuten on niukasti harrastustarjontaa.

Avustukset

Metsästäjäliiton nuorisotyöllä on merkittävä yhteiskunnallinen rooli. Opetus- ja kulttuuriministeriö on määritellyt liiton valtakunnallista nuorisotyötä tekeväksi järjestöksi. Vuonna 2019 ministeriö myönsi Metsästäjäliitolle merkittävän nuorisotyöhön kohdennetun yleisavustuksen, joka mahdollistaa ensimmäistä kertaa nuorisotyön laajamittaiseen kehittämiseen valtionavustuksin. Metsästäjäliitolla on erittäin suuri rooli ja vastuu lasten aktiivisen luontosuhteen mahdollistajana ja säilyttäjänä. Toimimme myös nuorten luonto- ja metsästysharrastuksen äänenkannattajana ja pyrimme toimimaan siten, että nuorilla olisi mahdollisuus harrastaa ja päästä kosketukseen luonnon kanssa. Tulisi siis taata, että liiton tekemää työtä tuettaisiin myös jatkossa.

Metsästäjäkunnassa on osaavaa talkooporukkaa, jota valtion kannattaisi muistaa avustusmäärärahoissaan.

Ympäristöministeriön järjestöavustuksista on kohdennettu Metsästäjäliitolle varoja muun muassa yleisavustuksena, jota liitto hyödyntää luonnonhoidon kehittämiseen ja jäsenistönsä kouluttamiseen. Tässä työssä olisi vielä paljon uusia mahdollisuuksia. Yhteiskunnan tehtävä olisi nähdä laaja metsästäjäkunta osaavana "talkooporukkana", jolle suunnattu lisärahoitus tuo yhteiskunnalle sen tavoitteiden mukaisia mittavia hyötyjä.

Metsästäjäliitto on yksi maan merkittävimmistä kansalais- ja harrastusjärjestöistä, ja se ansaitsee sen, että sille varataan valtion talousarviossa vuosittain sen jäsenmäärän ja vaikuttavuuden mukainen yleisavustusosuus. Rahoitus voidaan ohjata liitolle esimerkiksi riistanhoitomaksuvaroista. Avustus tulee kirjata vuosittain valtion talousarvioon sekä lakiin riistanhoitomaksuvarojen käytöstä.

Ampumaradat vastuullisen metsästyksen tukena

Ase on välttämätön työväline metsästyksessä, ja eettinen riistalaukaus edellyttää hyvää ampumataittoa. Siksi lainsäädännön tulee kannustaa metsästäjiä ampumataidon kehittämiseen hyvän koulutuksen ja riittävän harjoittelun kautta. Yhteiskunnan on tarjottava mahdollisuus kattavan ampumarataverkoston kehittämiseen ja ylläpitämiseen.

Ampumaratojen toiminta on turvattava kaavoituksessa – kuten laki edellyttää.

Ampumaratojen toimintaedellytyksiin vaikuttavat pääasiassa maakuntakaavoitus sekä ympäristöluvut. Uuden ympäristönsuojelulain voimassaoloaikana 2000-luvulla ovat ratojen lupaprosessit vaikeuttaneet toimintaa merkittävästi. Monia ratoja on suljettu tai niiden toimintaa on rajoitettu - useimmiten heikoin perustein.

Kaikille metsästäjille ja urheiluampujille olisi turvattava lainmukainen mahdollisuus harjoitella ja kehittää taitojaan, kohdistaa ja testata aseitaan sekä suorittaa ampumakokeita valvotuissa ja turvallissa olosuhteissa. Keskittämällä ampumarajoittelu ampumaradoille pystytään myös kontrolloimaan ja minimoimaan ympäristövaikutuksia.

Lupaprosessit

Metsästäjäliitto pitää tärkeänä, että aseiden hankintaa kontrolloidaan riittävästi aserikollisuuden ennaltaehkäisemiseksi. Laillisten metsästyks- ja urheiluaseiden hallussapidolla ei ole yhteyttä rikolliseen toimintaan eikä terrorismiin. Koska laillinen ase hankkimistie on hyvin pitävä, ampuma-ase-lain lisäkiristykset kohdistuisivat lähinnä laillisesti harrastaviin henkilöihin. Metsästäjäliiton mielestä aseturvallisuuden lisäämisessä tärkeintä olisi kohdistaa toimet rikollisuuden kitkentään.

Yhteisöllisyyttä tukevan, laajoja kansalaispiirejä koskevan ja laillisen harrastuksen aloittamista ei pitäisi vaikeuttaa.

Aselupaprosessin täytyy olla tasapuolinen hakijan asuinpaikasta riippumatta. Viranomaisen pitää pystyä viestimään hakijalle etukäteen selkeästi, millä perusteilla hän voi aseensa saada ja minkälaisia aseita hän voi luvalla ostaa. Tällä hetkellä käytännöt vaihtelevat eri puolilla Suomea.

Aselainsäädäntö ja sen tulkinta on harmonisoitava.

Erityisesti itselataavien aseiden lupamenettelyjen joukossa on paljon kirjavuutta eri poliisilaitosten välillä. Itselataava ase soveltuu Metsästäjäliiton mielestä erinomaisesti metsästykseseen. Jos aseensa lupa hylätään, on hylkäämisen todellinen peruste mainittava. Ampuma-aselainsäädännön direktiivilisäysten jälkeen aselain tarkastelun tavoitteeksi tulisi asettaa normien purkaminen. Lakiin kertynyttä päällekkäistä ja liiallista byrokratiaa voidaan purkaa kadottamatta lain ja direktiivin turvallisuuteen tähtääviä määräyksiä.

Metsästäjäliitto pitää tärkeänä, että metsästysharrastus sekä aseiden käyttö voidaan aloittaa edelleen alle 18-vuotiaana. Nuoren fyysisiin mittoihin sopivan aseiden hankkiminen ja säilyttäminen huoltajien suostumuksella on tärkeää. Yhtä tärkeää on se, että nuori pystyy harrastamaan tai harjoittelemaan ammuntaa myös kotipaikkakunnan ulkopuolella opiskellessaan.

Äänenvaimentimen käyttöä tulisi lainsäädännöllä edistää ja kannustaa, sillä se leikkaa pois merkittävän osan ampujalle kaikkein vahingollisimmasta äänipiikistä. Vaimennin suojaa ennen kaikkea ampujan ja metsästyskoiran kuuloa ja vähentää myös ampumaratojen meluongelmaa.

Lupajärjestelmän pitää ehkäistä rikoksia eikä lisätä niitä.

Määräaikaista aseiden hallussapitolupia myönnetään yhä enemmän, ja ampuma-asedirektiivin vaatimien muutosten lisääminen kansalliseen lainsäädäntöön kasvattaa määrää entisestään. Ennen määräajan umpeutumista aseluvan haltijan tulee ottaa yhteyttä poliisiin. Yhteydenoton unohtamisesta seuraa kaikkien aseiden takavarikointi sekä tuomio laittoman aseiden hallussapidosta. Menettely kuormittaa oikeuslaitosta ja johtaa siihen, ettei henkilö voi saada uutta lupaa useisiin vuosiin. Metsästäjäliitto pitää tärkeänä, että poliisi antaa määräaikaisen hallussapitoluvan haltijalle muistutusviestin ennen määräajan päättymistä. Näin luvanhaltija välttäisi oikeusprosessin sekä vakavat rangaistusseuraamukset. Myös aserikosten määrä pienenesi.

Rajoitukset

Suomessa lyijyä saa käyttää metsästyksessä lukuun ottamatta haulikolla tapahtuvaa vesilinnustusta. EU on kuitenkin päättänyt pyrkiä eroon lyijystä, ja ensimmäisessä vaiheessa EU-komissio esittää lyijyhaulien käytön kieltämistä kosteikoilla. Kosteikon määritelmäksi se on valinnut Ramsar-sopimuksen määritelmän, joka kattaa varsinaisten kosteikkojen lisäksi myös turvemaat. Suomessa 75 % maa-alasta onkin Ramsar-sopimuksen mukaista kosteikkoaluetta.

Lyijyrajoitukset käyttöön ensi vaiheessa varsinaisilla kosteikoilla.

Metsästäjäliitto pitää lyijyn käyttökieltoa varsinaisilla kosteikoilla perusteltuna. Vesilinnuilla on tapana niellä haulin kokoisen hiekan mukana hauleja lihasmahaansa, ja näin lyijyä joutuu paitsi lintuihin, myös niitä syöviin petoeläimiin. Rajoituksissa tulee huomioida suomalainen käyttöympäristö niin metsästyksen kuin ampumaratojen osalta. Kosteikkomääritelmän ulkopuolelle tulisi jättää turvepohjaiset metsät, joissa riski haulien päätyemisestä vesilintujen mahaan on minimaalinen.

Lisäksi patruunoiden hallussapitoon liittyvistä rajoituksista pitäisi määrätä kansallisesti, jotta ei luokitella kieltoja, joita on paikallisesti mahdoton valvoa ja joilla ei ole tavoiteltua ympäristövaikutusta. Lyijyn käyttörajoituksissa tarvitaan riittävän pitkä siirtymäaika, jotta korvaavien patruunoiden saatavuus voidaan varmistaa, ja jotta metsästäjät ennättävät päivittää välineistönsä. Myös edullisin ja yleisin korvaava vaihtoehto, eli teräshaulit, pitää saada riittävän laajasti käyttöön ilman erillisiä aluerajoituksia metsäympäristöissä.

4. Yhteiskunnallisuus

Metsästyksellä ja metsästäjillä on tärkeä yhteiskunnallinen rooli luonnonvarojen säilyttämisessä. Metsästäjät huolehtivat yhteiskuntavastuustaan muun muassa antamalla poliisille virka-apua suurriistakolareiden selvittämisessä, tekemällä riistan kannanarviointityötä sekä hoitamalla riistakantojen hallintaa. Useimpiin muihin harrastuksiin verrattuna metsästys on poikkeuksellisen laajasti säädeltyä, mikä myös tekee siitä yhteiskunnallisesti näkyvän teeman.

Metsästäjäliiton hoittamat yhteiskunnalliset tehtävät huomioitava rahoituksessa.

Metsästäjäliiton yhteiskunnallisiin tehtäviin kuuluvat myös asiantuntija-apu ja tiedonvälitys. Viestintä ja julkiseen keskusteluun osallistuminen ovat tärkeä osa toimintaamme. Tavoitteena on lisätä harrastuksen hyväksyttävyyttä ja tehdä järjestön asiantuntemusta näkyväksi, jotta yhteiskunta pystyisi hyödyntämään sitä entistä paremmin. Samalla rakennamme metsästyksen haluttua tulevaisuuskuvaa.

Metsästäjäliiton rooli merkittäviä yhteiskunnallisia tehtäviä hoitavana järjestönä on tunnustettava, ja sille on varattava asiaan kuuluva rahoitus osana riistahallinnon varojen käyttöä. Mikäli Metsästäjäliitolle säilytetään yhteiskunnallisia tehtäviä, on kunkin ratkaisun yhteydessä sovittava myös resursseista: esimerkiksi vuosittain valtion talousarviossa myönnettävänä yleisavustusosuutena.

Metsästäjäorganisaatioiden työnjakoa selkeytettävä.

Metsästäjäliitto näkee kehittämistarpeita myös riistahallinnon sisäisissä vastuissa. Suomen Riistakeskuksen ohjaustehtävää alueellisten riistakeskusten viranomaistehtävien hoidossa ja riistaviranomaisten koulutuksessa tulisi tehostaa. Alalla on useita toimijoita, ja useita tehtäviä hoidetaan monessa paikassa aina nuorisotyöstä ja koulutuksesta lähtien. Metsästäjäliitto edellyttääkin vastuiden selkeyttämistä alan niukkojen resurssien tehokkaamman hyödyntämisen vuoksi.

Yksi metsästyksen yhteiskunnallisista ulottuvuuksista liittyy maanomistukseen. Metsästysoikeus kuuluu maanomistajille, ja he ovat usein vuokranneet metsästysalueet paikalliselle metsästysseuralle. Merkittävä osa metsästäjistä on maanviljelijöitä ja metsänomistajia. Riistanhoito on hyvä käytännön ikkuna ympäristöä ja monimuotoisuutta kunnioittavaan maa- ja metsätalouteen, ja monet maanomistajien huolet ovat tärkeitä kysymyksiä myös metsästäjien ja metsästysseuratoiminnan kannalta.

Metsästysvuokrat karkaamassa käsistä – kiinteistöverolle jyrkkä ei.

Metsästäjäliitto vastustaa ehdotuksia ulottaa kiinteistövero metsämaahan. Toteutuessaan se lisäisi paineita metsästysvuokrien merkittävään korottamiseen. Samalla heikennettäisiin metsästysseurojen toimintaa, ja välillisesti vaikeutettaisiin etenkin maata omistamattomien metsästäjien harrastusmahdollisuuksia.

Suuren kansalaisjärjestön asiantuntemus koko yhteiskunnan käytössä.

Metsästysseurat maksavat jo nyt monilla paikkakunnilla suurehkoa vuokraa. Erityisesti metsäyhtiöiden mailla Itä-Suomessa vuokrat ovat ylisuuria alueen metsästysmahdollisuuksiin nähden. Liitto tähtää vuokrien kohtuullistamiseen ja kohdistaa viestinsä etenkin suurille metsäyhtiöille. Metsästysseurojen toimintamahdollisuudet ovat osa yhtiöiden yhteiskuntavastuuta ja alueiden elinvoimaisuutta.

5. Lajikohtaiset ohjelmatavoitteet

Suurpedot

Suurpetojen kannanhoidollinen metsästys turvattava myös jatkossa.

Karhu ja ilves ovat hyviä esimerkkejä lajeista, joiden kannanhoidollinen metsästys – luontodirektiivin mukaisesti – on moninkertaistanut niiden kannat. Samalla näiden suurpetojen hyväksyttävyys paikallisten asukkaiden keskuudessa on kasvanut. Suden kannanhoidollisen metsästyksen palauttaminen on yksi liiton tavoitteista. On ensiarvoista, että kaikkien suurpetojen kannanhoidollinen metsästysmahdollisuus säilytetään EU:n lainsäädännössä. Pitkällä aikavälillä Metsästäjäliiton tavoitteena on ilveksen, karhun ja suden siirtäminen luontodirektiivin liitteestä IV liitteeseen V, mikä lisäisi kannanhoidon kansallista päätäntävaltaa. Tämä edellyttää kuitenkin sitä, että suurpetokannat ovat elinvoimaisia.

Ilves

Suomessa elää Euroopan vahvin ilvespopulaatio. Laji toimii erinomaisena esimerkkinä suurpedosta, jonka yksilömäärät ovat lisääntyneet metsästyksestä huolimatta tai sen jopa ansiosta. Metsästäjäliiton mielestä ilveskanta tulee jatkossakin kansallisesti säädellä kannanhoidollisella metsästyksellä. Ilveksen arvo riistaeläimenä on kasvanut nimenomaan valtakunnallisen ilvesjahdin myötä.

Karhu

Suomen karhukanta on varsin runsas, ja karhu on arvostetuimpia riistaeläimiämme. Metsästäjälii-

ton mielestä karhun kannanhoidollisen metsästyksen jatkaminen on välttämätöntä, eikä se oikein mitoitettuna uhkaa karhukantaa. Metsästyksen salliminen uusilla tihentymäalueilla parantaa peto-yhdyshenkilöverkoston toimivuutta sekä paikallisten ihmisten suhtautumista karhuun. Myönnettävien poikkeuslupamäärien tulee olla tasolla, jossa karhukanta ei tihentymäalueilla kasva, ja petojen aiheuttamat vahingot voidaan pitää kurissa.

Ravintohoukuttimien käyttö karhunmetsästyksessä on kielletty. Metsästäjäliitto pitää siihen liittyvien säädösten tulkintoja kuitenkin hankalasti määriteltävinä. Usein on epäselvää esimerkiksi, milloin metsästyksessä tapahtuu laillisella etäisyydellä houkuttimesta. Lisäksi viranomaiskäytännöt vaihtelevat eri puolilla Suomea. Näiden tulisi olla koko maassa yhtenäiset, ja metsästäjille etukäteen selvää, mikä on kiellettyä.

Susi

Susi luontodirektiivin liitteeseen V poronhoitoalueen tapaan.

Pidämme Metsästäjäliitossa kestävä, laillista, kannanhoidollista metsästystä oleellisena osana suden kannanhoidon. Me osallistumme aktiivisesti suden kannanhoidon kehittämiseen. Haluamme tukea objektiivista, tieteellistä suden kannanhoidon sekä puolueetonta tiedonvälitystä eri sidosryhmien välillä. Mielestämme kentän ja tutkimuksen välisen luottamuksen parantamisessa on kehitettävää, ja suden kannanarviointiin tarvitaan lisää läpinäkyvyyttä.

Pitkällä aikavälillä liiton tavoitteena on suden siirtäminen luontodirektiivin liitteestä IV liitteeseen V Baltian maiden ja poronhoitoalueen tapaan. Tämä mahdollistaisi joustavamman kansallisen kannanhoidon sekä tehokkaamman puuttumisen ongelmiin aiheuttaviin yksilöihin. Susikannan koko voi vaihdella hyvin paljon vuoden aikana, ja liitto kannattaakin Luken uuden, syksyisin julkaistavan ennustemallin käyttöä perinteisemmän keväisen kanta-arvion tukena. Vuotuinen kannanvaihtelu, erityisesti lisääntymisaikan vaikutus, tulee ottaa huomioon kanta-arvioitaessa.

Metsästäjäliitossa pidämme tärkeänä, että susien pantatieto on saatavilla mahdollisimman monesta laumasta, ja että se on mahdollisimman reaaliaikaista. Näin koiran kanssa metsästävät pystyvät paremmin takaamaan koiransa turvallisuuden. Järjestämme jäsenistöllemme neuvontaa susien poikkeuslupien hakemisessa ja lakia apua kielteisistä lupapäätöksistä tehtäviin valituksiin, koska kunnollista ohjeistusta työlääseen lupahakuun ei muutoin ole riittävästi tarjolla. Lisäksi poikkeuslupien myöntämisen ja kielteisten päätösten perusteet ovat olleet toisinaan keskenään ristiriitaisia. Viranomaisneuvontaa pitää lisätä luvanhaun tueksi.

Pikaisia toimenpiteitä susikannan kestäväksi hoitamiseksi.

Metsästäjäliitto on esittänyt eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnalle pikaisia toimenpiteitä susikannan kestäväksi hoitamiseksi:

1. Ongelmia ja haittoja aiheuttaviin yksilöihin puututaan tehokkaasti – näin myös lisätään suden hyväksyttävyyttä merkittävästi. Susikannan kehittyminen ei vaaranna vahinkoja aiheuttavien nuorten yksilöiden poistamisesta.

2. Suden poikkeuslupien myöntämisperusteet kirjataan asetukseen selkeästi.
3. Koiraturvallisuuden sekä piha-alueiden ja karjatilojen valvonnan teknisiä ratkaisuja parannetaan ja lisätään.
4. Pantatiedot julkaistaan reaaliaikaisina, ja pantojen laatua kehitetään.
5. Kanta-arvioissa painopisteeksi asetetaan laumojen ja parien lukumäärä, sillä yksilöiden määrällä ei ole kannanhoidollista merkitystä.
6. Kanta-arvioinnin kenttäyhteistyötä kehitetään (Luke - suurpetoyhdyshenkilöt).
7. Metsäpeuran suojelun ja suden suojelun välinen suhde ratkaistaan pikaisesti. Metsäpeuraa esiintyy vain Suomessa ja Venäjän Karjalassa. Susi on metsäpeurakannan oleellinen uhka.
8. Sudelle otetaan käyttöön ns. monilajinen kannanhoito, jossa huomioidaan samalla myös suden saaliseläinten kannat (hirvi, valkohäntäpeura, metsäpeura jne...).

Ahma

Ahmojen porotaloudelle aiheuttamat vahingot ovat kasvaneet jatkuvasti. Metsästäjäliitto jakaa ministeriön näkemyksen, jonka mukaan poronhoitoalueelle ei löydy poikkeuslupapyyntiin lisäksi muita tyydyttäviä ratkaisuja vahinkojen ehkäisemiseksi. Vapaasti laiduntavien porojen suojaaminen on käytännössä mahdotonta, ja vahinkoja syntyy erityisesti yöaikaan porojen valvonnasta huolimatta. Suomen kolmen pohjoisimman kunnan alueella liikkuvat ahmat kuuluvat Fennoskandian yhteiseen ahmapopulaatioon. Tämän vuoksi Metsästäjäliiton mielestä on tärkeää, että metsästyksen mitoitus- ja kohdentamista koordinoidaan yhdessä Ruotsin ja Norjan viranomaisten kanssa, kuten ahman kannanhoitosuunnitelmassa vuonna 2014 linjattiin.

Hirvi

Hirvi on Suomen euromääräisesti arvokkain riistaeläin, ja metsästysseurojen toiminta on pitkälti rakentunut järjestäytyneen, seurumuotoisesti tapahtuvan hirvenmetsästyksen ympärille. Liitolle on tärkeää hirvikannan säilyminen elinvoimaisena, rakenteeltaan tasapainoisena, tuottavana ja perinnöllisesti monimuotoisena. Hirvivahingot tulee ottaa huomioon kannan säätelyssä, ja vahingot on pidettävä hallinnassa ja yhteiskunnan hyväksymällä tasolla. Metsästäjien pyyntiluvista hirvituhojen korvaamiseen vuosittain maksetut varat tulee ohjata metsänomistajille entistä täysimääräisempinä. Useina vuosina näitä varoja on jäänyt yli eikä ylijäämää ole ohjattu korvauksiin.

Valkohäntäpeura

Valkohäntäpeurakanta jakautuu maassamme hyvin epätasaisesti. Lounais-Suomessa ja osassa Hämettä kanta alkaa olla joidenkin näkemysten mukaan jo liian suuri. Valkohäntäpeurojen aiheuttamien liikennevahinkojen ja korvattavien maatalousvahinkojen määrät ovat paikoitellen nousseet. Vahinkoihin täytyy suhtautua vakavasti ja ottaa huomioon peuratihentymät metsästyksen suunnittelussa.

Kannan hallitsemiseksi on esitetty vasojen vapauttamista pyyntiluvasta tai pinta-alavaatimusten pienentämistä. Näkemyksemme mukaan mainitut toimet vaikuttaisivat tuhoisasti metsästysseuratoiminnan rakenteeseen ja jatkuvuuteen erityisesti tiheimmän peurakannan alueella. Metsästäjäliitto pitää nykyistä lainsäädäntöä riittävänä, mutta korostaa, että sen tarjoamia mahdollisuuksia pitää toteuttaa tavoitteellisesti ja tehokkaasti.

Villisika

Villisika on paluumuuttaja Suomen riistalajistossa eikä Metsästäjäliiton tavoitteena ole hävittää lajia Suomesta. Tavoitteenamme on lisätä tietoisuutta mielenkiintoisesta riistalajista, ja kouluttaa metsästäjiä hallitsemaan villisikakantaa - eritoten, jos afrikkalainen sikarutto torjuntatoimista huolimatta pääsee Suomeen. Metsästäjät eivät levitä sikaruttoa, mutta ovat etulinjassa sen torjunnassa Euroopassa. Kannanseurannan parantamiseksi villisikahavainnoista ja -saaliista on ilmoitettava Oma riista-palveluun. Lisäksi suojelualueilla metsästystä pitää tarkkaan harkita kannanhallinnan varmistamiseksi.

Harmaahylje

Hyljetuotteiden kauppakieltoa lievennettävä.

Hyljetuotteiden kauppakieltoon tulee tehdä lievennyksiä, jotta luvalisella ja kestäväällä metsästyksellä saatuja hylkeen osia – lihaa, nahkaa, rasvaa ja luita – voidaan paremmin hyödyntää. Kauppakielto on WTO:n ja EU:n alainen päätös. Suomen tehtävä on vaikuttaa siihen, että asia otetaan EU:ssa käsittelyyn. Hyljetuotteiden kauppakielto huonontaa hylkeenmetsästyksen eettisyyttä. Hyljekannat Itämerellä ovat kasvaneet suuriksi, ja ne haittaavat kalastuselinkeinoja merkittävästi. Kannan lisääntymisterveys on nykyisin hyvä. Kannan kasvua voidaan rajoittaa vain metsästystä lisäämällä. Kestävä ja eettinen metsästys tarkoittaa saaliin mahdollisimman hyvää hyötykäyttöä. Paineet metsästyksen lisäämiselle kasvavat, mutta metsästäjä ei voi kuluttaa kovin montaa hyljettä omassa käytössään. Hyötykäyttöä estävä kauppakielto alentaa hylkeen metsästysintoa juuri niiden metsästäjien osalta, jotka parhaiten merellisen metsästyksmuodon hallitsivat.

Valkoposkihanhi

Merimetson ja valkoposkihanhen poikkeusluvut käyttöön lintudirektiivin mukaisesti.

Erittäin runsaslukuisena erityisesti muuttoaikaan Suomessa esiintyvä valkoposkihanhi aiheuttaa kasvavia maatalousvahinkoja. Koska laji on rauhoitettu, kannan säätelyyn ei ole järjestelmää. Suomessa ympäristöviranomaiset eivät ole myöntäneet poikkeuslupia valkoposkihanhen metsästyksen vahinkojen perusteella, vaikka lintudirektiivi sen mahdollistaisi. Kannan kasvun pysäyttäminen ja vakiinnuttaminen sopivalle tasolle olisi kuitenkin kaikkien etu.

Merimetso

Kasvava merimetsokanta rasittaa kalakantoja, ja merimetsokolonioiden uloste aiheuttaa monia ongelmia ympäristölle. Ongelmat ovat samanlaisia myös muissa Itämeren rantavaltioissa. Esimerkiksi Ranskassa merimetsojen säätely toimii hyvin lintudirektiivin 9. artiklan poikkeusluvalla, jonka turvin on ammuttu enimmillään noin 20 000 merimetsoa vuodessa. Myös Suomessa poikkeuslupakäytäntö mahdollistaisi kannan tehokkaamman hallinnan. Pidämme tärkeänä, että Suomen ympäristöhallinto hyödyntää samoja joustomahdollisuuksia kuin muutkin EU-alueet.

Rauhoittamattomat varis- ja lokkilinnut

Variksen, harmaa- ja merilokin pesimäaikaiset rauhoitukset alkavat kohtuuttoman aikaisin: Ete-

lä-Suomessa 10.3., Pohjois-Savossa ja Pohjois-Karjalassa 1.4. ja Pohjanmaalla, Kainuussa ja Lapissa 1.5. Rauhoitusajat vaikeuttavat merkittävästi kantojen säätelyä, sillä lajit muuttavat Suomeen usein vasta rauhoitusten jo alettua. Rauhoittamattomien varis- ja lokkilintujen vaikutus muiden lintujen pesinnän tuhoamisessa on uusimpien tutkimusten mukaan merkittävä.

Metsästäjäliiton mielestä edellä mainittujen varis- ja lokkilintujen pesimäaikaista rauhoitusta tulee järkeistää siirtämällä sitä myöhemmäksi. Liiton tavoitteena on saada pesimäaikainen rauhoitus alkamaan 1.5., poikkeuksena Pohjanmaa, Kainuu ja Lappi, jossa rauhoitus alkaisi 15.5. Esimerkiksi Keski- ja Pohjois-Ruotsissa, joka on samaa leveyspiiriä kuin valtaosa Suomea, vapaa metsästysaika jatkuu huhtikuun loppuun saakka.

Muut rauhoitetut ja haitalliset lajit

EU-säädösten sallima kansallinen päätösvalta on otettava tehokkaammin käyttöön rauhoitettujen sekä haitallisten lajien kannan säätelyssä

Metsästäjäliitto

Koti kaikille metsästäjille.

metsastajaliitto.fi/tavoiteohjelma